

- Θέλεις νά σε φιλήσω, δὲν εἶναι ἔτσι ;
- Ναί θέλω, κ' ἐγὼ θέλω νά σε φιλήσω.
- Ἐνοεῖς, μικρὲ μου Ἀνδρέα ὅτι εἶμαι φίλος σου ;
- Ναί, ἐπανελάβε τὸ παιδίον, σέ ἀγαπῶ πολύ.
- Τὸ ἀκούετε, δεσποινίς Ἀλίκη ! ἀνεφώνησεν ὁ Κάρλος περιχαρῆς.

Ἡ νεάνις δὲν ἀπεκρίθη ἄλλὰ παρήτειρε τὸν ἀνεψιὸν τῆς διὰ τρυφεροῦ βλέμματος.

— Ναί, ἐπανελάβε τὸ παιδίον, σέ ἀγαπῶ πολύ γιατί εἶσαι καλὸς καὶ μιλάς μὲ τὴ μαμά.

— Νά, εἶπεν ὁ τραπεζίτης, ἀσπαζόμενος αὐτὸ ἐκ νέου, εἶσαι ἀξιολάτρευτον !

Ἡ γέρθη καὶ τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὴν νεάνιδα :

— Τὴν Κυριακὴν, δεσποινίς, εἶπε.

Διστάζουσα, ἔτεινε τὴν τρέμουσαν χεῖρά τῆς ἦν λαβὼν ὁ νεανίας ἔβληψεν ἐλαφρῶς ἐντὸς τῆς ἰδικῆς του.

Ἐχαιρέτησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς καὶ ἀπεμακρύνθη.

Ἡ νεάνις, ὑφισταμένη ἔβλεπεν ἰσχυροτέραν τῆς θελήσεώς τῆς, ἠκολούθησεν αὐτὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι τῆς ἐσχάτης τῆς δένδρστοιχίας. Καὶ ὅτε πλέον εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὑπὸ τῶν δένδρων, ἐξέπεμψε μακρὸν στεναγμὸν.

Καὶ κλίνασα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ρεμβώδης ἐφιθύρισε μετὰ λύπης :

— Ὀνομάζεται Κάρλος Λεβρὲν καὶ εἶναι τραπεζίτης.

(Ἐπεται συνέχεια)

K. K.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἱστορία τῶν Θεοδόκειῶν

ὑπὸ Cantepie de la Saussaye.

Οἱ κ. κ. Ἑρρίκος Hubert καὶ Ἰσιδώρος Lévy μετέφρασαν ἐκ τῆς 2ας γερμανικῆς ἐκδόσεως τὴν ἀξιοσημείωτον ταύτην ἱστορίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ de la Saussaye καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Leyde τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν ἄλλων διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ἐξιστορεῖ ἑποῖα τινὰ ἦσαν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τὰ εἶδη τῶν θρησκευμάτων τῶν κατοίκων τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς, ὁποῖα ἦσαν τὰ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, τὰ τῆς Χαλδαίας καὶ τῆς Συρίας, τὰ τοῦ Ἰσλάμ καὶ ἰδίως τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Περσῶν ἐὰν

δὲ προσθέσωμεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον καὶ τὰ εἶδη τῶν θρησκευμάτων τῶν Ῥωμαίων, τῶν κατοίκων τῆς Β. Ἑβρώπης καὶ τῶν λαῶν, οὔτινες ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀγριοὶ προσονομάζονται, τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἀποβαίνει τελειότατον εἰς τὸ εἶδος του. Ὁ περιώνυμος οὗτος καθηγητῆς περιγράφει, ἐφευρίσκει, ταξινομεῖ τῶν δὲ γεγονότων, πάντοτε ἔπεται ἡ κριτικὴ, ἢ ὁποῖα καθιστᾷ τὸ ἔργον τοῦτο ἀκριβέστερον.

Ἡ Δύσις κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους

ὑπὸ M. MARTROYE.

Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ (ἦς, εἰρήσθω, ὁ τίτλος εἶνε ὀλίγον σκοτεινός,) ὁ συγγραφεὺς ἀνέλαβε νά περιγράψῃ τὴν Ἴδρυσιν καὶ τὴν κατάλυσιν τῶν βαρβαρικῶν βασιλείων, τὰ ὅποια Ἴδρυσαν ἐν Ἀφρικῇ μὲν οἱ Βάνδαλοι, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ οἱ Ὀστρογότθοι καὶ τὰ ὁποῖα ἄρδην κατεδάφησαν οἱ γεναῖοι στρατηγοὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ κατὰ τὸν VI μ.Χ. αἰῶνα. Περὶ τῆς μελέτης ταύτης δυνάμεθα νά εἴπωμεν ὅτι, ἐκεῖνοι μὲν οὔτινες ἀρέσκονται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν διαφόρων μαχῶν καὶ δὲν ἀνέγνωσαν τὸν Προκόπιον, θὰ ἀναγνώσῃσι τὸ βιβλίον τοῦτο λίαν εὐχαρίστως ἀπ' ἐναντίας ἡμῶς ἐκεῖνοι οὔτινες ἀνέγνωσαν τὰς προσφάτους περισπούδαστους μελέτας περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ VI μ.Χ. αἰῶνος, ὀλίγα νέα θὰ ἀνεύρωσι.

Ἡ παιδικὴ ἡλικία τοῦ Βικτοροῦς HUGO.

ὑπὸ M. SIMON.

Ὁ συγγραφεὺς, ὅστις εἶναι οἰκογενειακὸς φίλος τῶν Hugo, ἀκολουθεῖ τὸν μέγαν τοῦτον ποιητὴν ἀπὸ τῆς γεννησεώς του μέχρι τοῦ γάμου του, καὶ διηγείται πλεῖστα ἀνέκδοτα τοῦ βίου του, εἴτε ὅτε ὁ νεαρὸς Βικτωρ ἑταξείδευεν ἀκολουθῶν τὸν γέροντα πατέρα του, εἴτε ὅτε διέμενον ἐν Μαδρίτῃ εἴτε καὶ ἀλλαχοῦ. Ἰδίως ἡμῶς δίδει νέας λεπτομερεῖας ἐπὶ τῶν νεανικῶν αὐτοῦ ποιημάτων, τοῦτέστιν: ἐπὶ τοῦ Ἀρταμένους, τραγωδίας (1816) ἐπὶ τοῦ Κατακλυσμοῦ, ποιήματος, ἐπὶ τῶν Σκανδινανῶν, δράματος (1817), ἅτινα εἶνε ποιήματα ὀλίγον μὲν γνωστὰ ἀλλὰ περιέχοντα τὰς πρώτας τοῦ ποιητοῦ ἰδέας καὶ τὰς πρώτας αὐτοῦ ἐκδηλώσεις, ἀκόμη ἕλωσ κλασικὰς, τοῦ φιλολογικοῦ του ταλάντου.

Γ. Α. Π.

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ „ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ“

Ευχαριστοῦμεν θερμῶς τὰς ἐγκρίτους ἐφημερίδας «Ταχυδρόμον», «Τηλέγραφον», «Καίρον», «Χρόνον», «Ὁμόνοιαν» καὶ «Ἐθνικὴν» διὰ τὴν εὐγενῆ προθυμίαν μεθ' ἧς ἐσπευσαν νὰ χαιρετήσωσι τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ νὰ ἐπιδαψιλεύσωσι τόσους ἐπαίνους εἰς τε τὸν Σύλλογον καὶ τὸ περιοδικόν.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸ ἄρθρον τῆς «Ὁμοιοίας» ἐπιφυλαττόμενοι ὅπως εἰς τὸ προσεχές καταχωρήσωμεν καὶ τὸ τῆς «Ἐθνικῆς».

« Ὑπεδέχθημεν νὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον περὶ τοῦ 2ου φυλλαδίου τῆς Ν. Ζωῆς, τοῦ λαμπροτάτου περιοδικοῦ ὅπερ ἐκδίδουσιν εὐάριθμοι λόγιοι νέοι οἱ καὶ ἰδρῦνται τυγχάνοντες τοῦ ὁμωνύμου φιλολογικοῦ συλλόγου.

Ἐν πρώτοις λοιπὸν παρατηροῦμεν ὅτι τὸ 2ον φυλλάδιον εἶνε πολὺ τελειότερον καὶ εὐπροσωπότερον ἢ τὸ πρῶτον. Ἡ ἐκτύπωσις του εἶνε φιλοκαλεστέρα, ἡ ὕλη αὐτοῦ ἐκλεκτώτερα, ἡ κατάταξις τῆς ὕλης ἐπιτυχεστέρα· οὕτως ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἦν ἐνεποίησε τὸ φυλλάδιον τοῦτο ὑπῆρξεν ἔξαιρετος, πάντες δὲ προοιωνίζονται πλήρη καὶ τελείαν εὐδοκίμῳσαν ἐὰν ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ ἐξακολουθήσῃ νὰ γίνηται μετὰ προϊούσης ἐπιμελείας καὶ φιλεργίας.

Λέγοντες πλήρη καὶ τελείαν εὐδοκίμῳσιν δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, διότι ὡς καλῶς γινώσκομεν οἱ ἐκδόται αὐτοῦ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς ὕλικὰ κέρδη, ἐννοοῦμεν μᾶλλον τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ἐπιβολὴν, ἣν ἀπεργάζεται ἡ ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ τῶν θεμάτων καὶ ἡ ἐμβριθὴς αὐτῶν ἀνάπτυξις. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὸ 2ον φυλλάδιον μᾶς ὑπόκειται πολλά.

Οὕτω λ. χ. εὐρίσκομεν ἐν αὐτῷ μελέτην τῆς Ἱστορίας τῆς ἀραβικῆς ποιήσεως, πραγματείαν σύντομον μὲν ἀλλ' ἐμβριθῆ περὶ τοῦ Μεγάλου PASTEUR, ἀξιόλογον μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ περὶ τῆς ὀφελείας τῶν Ἑλλ. γραμμάτων, ζῶγραν εἰς ποικτικὴν ἀφήγησιν μᾶς ἐπισκέψεως εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἐν γένει δὲ τὸ 2ον φυλλάδιον τῆς «Νέας Ζωῆς» δύναται νὰ ἀψηφίσῃ τὴν αὐστηροτέραν κρίσιν καὶ λαμβανομένου, ἐννοεῖται, πάντοτε ὑπ' ὄψει ὅτι πρόκειται ἀκόμη περὶ περιοδικοῦ ἠριθμοῦντος 2 μόλις μινῶν ὑπαρξιν καὶ ἐκδιδόμενον ὑπὸ νέων μόλις πέρυσιν ἀποφοιτησάντων ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου. Ἡμεῖς θεωροῦμεν ὅτι ἔχομεν καθῆκον νὰ συγχαρῶμεν θερμῶς τοὺς ἐκδότας τῆς

«Νέας Ζωῆς» καὶ νὰ προτρέψωμεν αὐτοὺς ὅπως συνεχίσωσιν ἐπιμόνως τὴν πορείαν ἣν ἐχάραξαν βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλουσι τύχη τῶν ἐπαίνων καὶ τῆς ἐνθαρρύνσεως παντὸς φιλομουσοῦ καὶ φιλοπροόδου ἀνθρώπου. Τὸ περιοδικὸν τῶν δύναται νὰ ἀνέλθῃ μίαν ἡμέραν εἰς ἀκμὴν ἐπιφθονον καὶ ὁ σύλλογός των τυγχάνων δικαίας καὶ ὀφειλομένης ὑποστηρίξεως θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ. Τίς οἶδε μίπως ἡ «Νέα Ζωή» τῆς Ἀλεξανδρείας καταστῆ μίαν ἡμέραν ὅτι εἶναι καὶ ὁ «Παρνασσός» ἐν Ἀθήναις; Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν πρέπει νὰ τεινωσιν οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν φιλοτίμων αὐτοῦ ἰδρυτῶν.»

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

- ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 3 — Ὁ βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας Γεώργιος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐπαύλει Piltitz.
- ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 12 — Ἀπέθανεν ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ὁ διάσημος πολιτευτὴς καὶ ἐνθουσιώδης φιλέλληγν Γουλιέλμος Δαμιάν.
- ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 14 — Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ μας Παῦλος Μελάς ἐπέσειν ἡρωικῶς εἰς Στάτιστα τῆς Μακεδονίας.
- ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 23 — Ἡ θωρηκτὴ ἡμῶν μοῖρα κατέπλευσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

